

پیام

نامه امیدبخش زن ۱۰۷ ساله ایرلندی به مردم جهان کرونازده

هوای هم را داشته باشید و به هم لبخند بزنید زیرا اوضاع بهتر خواهد شد

[شهرزند] نانسی استوارت اهل کلونارد ایرلند است. او که دو جنگ جهانی را در طول زندگی خود شاهد بوده، از مردم جهان خواست در وانفسای کرونا از یکدیگر حمایت کنند. این زن سالخورده مردم را تشویق کرد تا به فکر هم بوده و با وجود همه گیری به هم لبخند بزنند. نانسی به مردم اطمینان داد که اوضاع بهتر خواهد شد.

نانسی که همسر و دو فرزند خود را از دست داده و زندگی در دو جنگ جهانی را تجربه کرده است، تولد ۱۰۷ سالگی خود را در حالی جشن گرفت که دنیا مملو از اندوه و استرس همه گیری کرونا است. او که سقوط های مالی، جنگ ها و همه گیری آنفلوآنزای اسپانیایی را در طول حیاتش دیده است، به مردم توصیه کرده هوای هم را داشته باشند و به هم لبخند بزنند.

تصور کنید در یک بیماری همه گیر جهانی ۱۰۷ ساله شوید

پیرترین زن ایرلندی تولد ۱۰۷ سالگی خود را با نام ای «الهام بخش» جشن گرفت تا به مردم نامید و خسته از کووید ۱۹ اهمیت امیدواری و ابراز عشق به دیگران را توضیح بدهد. نامه نانسی را نوه اش لوئیز، در فیسبوک به اشتراک گذاشته و بیش از ۴۳ هزار بار به اشتراک گذاشته شد. نانسی که علاوه بر مشاهده ویرانی دو جنگ جهانی در کشورش، در زندگی شخصی خود نیز تجربه های دردناک زیادی داشته به مردم جهان توصیه می کند که همه باید به این باور برسند «اوضاع بهتر خواهد شد.»

خلاصه ای از متن این نامه الهام بخش را در ادامه می خوانید: «نام من نانسی استوارت است و در شانزدهم اکتبر ۱۹۱۳ متولد شدم. آخر همین هفته ۱۰۷ ساله می شوم. تصور کنید در یک بیماری همه گیر جهانی ۱۰۷ ساله شوید. این قطعاً حتی برای من و تمام آنچه که تجربه کرده ام بسیار غیرمعمول است. من در کلونارد در شهرستان میث زندگی می کنم و بیش از ۸۳ سال در خانه ام زندگی کردم. شوهرم را در تصادف اتومبیل در سال ۱۹۸۹ از دست دادم، و دختران دوقلویم را هم سال ها بعد. مارگارت در سال ۲۰۰۷ بر اثر ابتلا به بیماری نورون حرکتی و آنه در سال ۲۰۱۰ از غصه مرگ خواهرش از دنیا رفتند. در طول سالها زندگی طولانی مدت روی این کره خاکی تمام دوستانم را از دست داده ام. اما بسیار خوش شانس هستم که هنوز سه دختر به نام های کاتلین، مری و اولیو و یک پسر دارم به علاوه ۸۴ نوه، نتیجه و نبره و ندیده.

در مرحله دیگری از نبرد با ویروس هستیم اما از پس این مشکل برمی آییم
امروز این نامه را می نویسم تا عشقم را برای شما بفرستم و دعا کنم. من در این نامه به شما کمک می کنم تا امید، ایمان و اعتقاد پیدا کنید که در پایان همه چیز خوب خواهد شد.

ما در مرحله دیگری از نبرد با ویروس هستیم اما از پس این مشکل برمی آییم. مثل همه رویدادهایی که از روز تولدم در سال ۱۹۱۳ شاهد بوده ام، هر چقدر هم اتفاقات بدی افتاده باشد، من زنده مانده ام. پس می توانم زنده بمانم و در سال های آینده، به این روزها مثل خاطره ای دور نگاه کنیم.

ایمان داشتن به من در طول زندگی کمک زیادی کرد تا همیشه در مبارزه هایم با سختی های زندگی مثبت بمانم. از شما سپاسگزارم که ایمان خود را حفظ کرده اید و در این دوران سخت مقاومت می کنید.

نانسی در نامه امیدبخش خود تعریف کرده که چگونه از ماه مارس به همراه نوه اش لوئیز در خانه قرنطینه شده و می داند قطع ارتباط با دنیای بیرون سخت است. آنها خودشان را در خانه سرگرم کرده اند، با پخت و پز و سرگرمی و دعا و نیایش، البته از طریق تلفن با بقیه اعضای خانواده خود در تماس هستند.

در این گذر سخت روزها باید مراقب همدیگر باشیم

نانسی مردم را ترغیب می کند به گفت و گو با یکدیگر ادامه دهند. این کار به او در گذر از دوران سخت طی سال ها کمک کرده است: «در این گذر سخت روزها باید مراقب همدیگر باشیم؛ نه تنها به خودمان بلکه به همه اطرافیانمان نیز باید توجه داشته باشیم.»

این زن سالخورده مردم را به نگاه کردن و لبخند زدن، حتی وقتی ماسک زده اند، تشویق می کند. زیرا لبخند در چشم هایشان دیده می شود و می تواند به کسانی که احساس ضعف و ناامیدی می کنند کمک کند تا مقاومت کنند. او معتقد است: «هیچ کار خیری هرگز بدون پاداش نمی ماند؛ تمام تلاش خود را بکنید تا خوب باشید.»

بام لند در کمیسیون ماده ۱۰۰

[شهرزند] پرونده بام لند به کمیسیون ماده ۱۰۰ رفت. رئیس کمیته معماری شورای شهر تهران از همه های گذشته می گوید: سازختمان های بی پروانه سازختمان هایی که بخشی از آنها متعلق به شهرداری است. به گفته علی عطا شاپورین ساختمان ها با این توجیه که خودمان از خودمان پروانه نمی گیریم بی پروانه شده اند. عطا بام لند را یکی از پروژه هایی می داند که تخلف جدی داشته و حالا به کمیسیون ماده ۱۰۰ برای بررسی تخلفات رفته است. سال ۹۲ قرارداد ساخت، بهره برداری، اجاره و انتقال میان یکی از شرکت های تابعه شهرداری تهران با یک شرکت خصوصی منعقد می شود. قرارداد دیگری مطابق آن شرکت مجاز به احداث ۱۷۸۸ مترمربع بنامی شود تا برای ۲۵ سال از آن بهره برداری کند. قرارداد دیگری در عمل شاهد احداث بنا بی به مساحت ۳۱۵۰۰ مترمربع می شود. «در این پروژه چند تخلف شهرداری اتفاق افتاده است.»

به گفته رئیس کمیته معماری شورای شهر تهران به نظر می رسد بخشی از این تخلفات به مدیران وقت شهرداری و برخی اوازر برسی های مقدماتی سوابق و اسناد در کمیسیون ماده ۱۰۰ می گوید: پروژه مجتمع تجاری بام لند از چند منظر قابل بررسی و رسیدگی است.»

به باور عطا آنچه در کمیسیون ماده ۱۰۰ بررسی می شود، صرفاً به تخلفات ساختمانی این پروژه ارتباط دارد. او معتقد است موارد دیگری ممکن است مطرح باشد که در جای خود بررسی می شوند. بر اساس بررسی های مقدماتی پیچیدگی های حقوقی در بحث تخلفات این پروژه وجود دارد.

نمکی به سیم آخر زد

انتقادات تند وزیر بهداشت از اجرانشدن پروتکل های کرونایی

ماجرای ایستگاه صلواتی زیرگوش بیمارستان

نمکی با اشاره به رعایت نشدن پروتکل های بهداشتی و حضور مردم در تجمعات گفت: «این رنج بزرگی است که در یک بیمارستان غلغله از بیمار، اما ۱۰۰ متر آن طرف تر ایستگاه صلواتی زده اند، ۵۰۰ تا ۶۰۰ نفر بدون ماسک در صف هستند که چایی بگیرند و بخورند و یک نفر هم نمی آید که این افراد را جمع کند.» او ادامه داد: «من وقتی پرستار یا پزشک اورژانس را کتک می زنند، نمی توانم از او هم دفاع کنم و باید دو نیرو از ناجا بیاید و او را جمع کنند. من آدم ندارم، خودم و آدم های خودم را جمع کنم، چه برسد به اینکه بروم و جلوی متخلف را بگیرم.»

وزیر بهداشت در بخش دیگری از صحبت هایش به جریمه افراد بدون ماسک هم اشاره کرد و در این باره گفت: «درستاد ملی تقاضا کردیم هرکس که ماسک نزنند، جریمه کنید، اما بروید آمار را در بیابید که چند نفر را جریمه کردند. گفتیم جاده را ببندید، چندتا را بستند؟ این طور که نمی شود اپیدمی جمع کرد. اگر این بال شکسته ما را ترمیم نکنند، اپیدمی در این مملکت جمع نمی شود و ما تیره رودخانه باید جنازه جمع کنیم. اینها بخشی از انتقادات تند وزیر بهداشت از اوضاع نابسامان کرونایی کشور است. او که ظهر روز سه شنبه در ستاد استانی پیشگیری و مدیریت بیماری کووید-۱۹ استان آذربایجان غربی صحبت می کرد، از ناهماهنگی ها و اجرانشدن پروتکل های بهداشتی به شدت گلایه کرد. نمکی در صحبت هایش گفت که در صورت ادامه این وضع، اوضاع کرونادر ایران بسیار وخیم می شود.

پروازهای داخلی بدون رعایت پروتکل های کرونایی

او در ابتدای صحبت هایش گفت می خواهد از واقعیت هایی بگوید که باعث این خیز عجیب کرونا شده است: «یکی از دردهای درونم این است که نمی توان اپیدمی را با خواست جمع کرد. چند وقت است که ما داریم التماس می کنیم، اما کدام یک از پروازهای ما منطبق با پروتکل های بهداشتی است؟ نمی دانم چه کسی باید اینها را حل کند؟»

نمکی با بیان اینکه در کشورهایی که در جمع کردن اپیدمی توفیق حاصل کردند، وزیر بهداشت می نویسد و می خواهد و همه مکلف به اجرا هستند؛ گفت: «اینجا وزیر بهداشت تمنای کند، خواهش می کند و زانو می زند، اما کسی گوش نمی دهد. کدام یک از اتوبوس های ما منطبق با اصول پروتکل های بهداشتی است؟ در تهران اعلام کرده ایم که داخل شهر منبع توسعه ویروس است که با جهش هایی که ویروس پیدا کرده، قدرت سرایتش ۱۰ برابر شده است. گفتند تا پایان اردیبهشت اتوبوس اضافه می شود، اما یک اتوبوس هم اضافه نشد.» او ادامه داد: «اعلام شد که هرکس ماسک نزنند، جریمه می شود. من در سه چهار روز قبل در خیابان تماشا کردم که ۴ درصد از افرادی که در اتوبوس بودند، ماسک نزنند، آیا می توان به این صورت عفونت جمع کرد؟ فقط من و همکارانم باید تیره رودخانه جنازه و زخمی جمع کنیم.»

ورود کرونا از مرزهای جنوب شرقی

نمکی در ادامه انتقادات تندش، خطاب به مردم گفت: «ایها الناس بدانید که من به عنوان وزیر بهداشت نمی توانم به تنهایی این اپیدمی وضع را جمع کنم و جمع کردن آن اصل بسیار فراتر از این می خواهد.» وزیر بهداشت به ورود بی ضابطه اتباع بیگانه به کشور هم اشاره کرد و در اظهاراتی عجیب گفت: «روزی چند اتوبوس از مرزهای جنوب شرقی این سرزمین را با انواع آلودگی طی می کند و به چالدران می آید. من که نمی توانم جلویش را بگیرم، کجا باید اجازه ندهد که اینها بیایند؟ اینها پرواز نمی کنند، بلکه در طول این سرزمین با خودشان آلودگی می آورند. در کجای دنیا اجازه چنین تخلفی را می دهند.» او ادامه داد: «این ماجرای یک روز و دو روز نیست، بلکه آمار دارم که تعداد زیادی از اینها در خانه های افراد در شمال استان شما پذیرایی می شوند تا بتوانند از مرز خارج شوند. من آمارش را دارم و خیلی چیزهای دیگر

یک کودک؛ نشانه ای برای آینده بدون کرونا

تا تسلیم خستگی شوند، این عکس، امیدآفرین است؛ درست مثل چالش رقص مدافعان سلامت در ماه های آغازین شیوع ویروس کرونا.

این عکس جدای از منظر زیباشناختی می تواند سرفصلی باشد بر ظهور بارقه امید در عصر تیرگی مرگ های ناخواسته.

یازدهم اکتبر ۲۰۲۰، تصویر نوزادی که ماسک را از چهره دکتر برمی دارد، در شبکه های اجتماعی دست به دست می شود. بسیاری می گویند شاید او با این کارش دارد نوید دنیایی بدون کرونا را می دهد. مردم نیازمند خوش بینی و بارقه ای از امید هستند و حالا یک کودک نشانه ای است برای آنچه همگان آرزوی آن را دارند.

این تصویر توسط پزشک ساکن دوبی «سامر چایب» در فیس بوک به اشتراک گذاشته شد. دکتر در زیر عکس نوشته بود: «همه ما نشانه ای می خواهیم که به زودی ماسک را برداریم.» واقعیت این است که جامعه جهانی توقع همه گیری و تداوم این بیماری را نداشته. بسیاری از خانواده ها داغدار شده و بسیاری از مردان و زنان شاغل، کارهای خود را از دست داده اند. ویروس تحولی شگرف در روابط انسانی به وجود آورد و حالا تعاریف ما از زندگی و سبک زندگی دچار تحول شده است. بسیاری از ما نمی توانیم زندگی بدون ماسک را در آینده تجسم کنیم، چراکه انزوا و قرنطینه و فاصله گذاری های اجتماعی ما را مأیوس و دلمرده و آسیب دیده کرده است. اما ناگهان یک جرقه، یک عکس، یک لبخند، یک نشانه می تواند نیروی عظیم و تحرکی غیرقابل پیش بینی را در ما به وجود آورد. کودک بی نام و نشانی در جغرافیایی دیگر، پیام آور آینده ای است که می تواند با لبخند توأم باشد و آتسختن رشد و پویایی.

در هنگامی که مدیریت کرونا در جهان با بن بست های عظیمه ای مواجه شده است و مردم انگیزه های خود را برای مبارزه پیگیر و محافظت از خود از دست داده اند و می روند